

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 27.5.2016 annetun komission päätöksen (asia AT.40231 – VIMC v. WK & FGB) ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan 27.5.2016 annetun komission päätöksen C (2016) 3351 final, jolla hylättiin kantajan asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 13 artiklan perusteella tekemä kantelu, kumoamista.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön.

Tässä yhteydessä kantaja väittää, että asetuksen (EY) N:o 1/2003 13 artiklan soveltaminen tai soveltamatta jättäminen ei kuulu komission harkintavallan piiriin. Komission on sitä vastoin otettava huomioon yksittäistapauksen erityiset olosuhteet, ja se ei voi kyseisen säännöksen perusteella ilman mitään tarkempia perusteluita hylätä kantelua, joka on jo kansallisen viranomaisen käsiteltävänä.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Kanne 3.8.2016 – Pometon v. komissio

(Asia T-433/16)

(2016/C 371/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Pometon SpA (Martellago, Italia.) (edustajat): asianajajat E. Fabrizi, V. Veneziano ja A. Molinaro

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen (ensisijainen vaatimus)
- kumoaa Pometonille määrätyn sakon tai alentaa sitä (toissijainen vaatimus)
- velvoittaa vastaajan maksamaan takaisin määrät, jotka kantaja ehkä joutuu suorittamaan riidanalaisesta päätöstä koskevassa asiassa annettavaan tuomioon mennessä päätöksen täytäntöönpanon perusteella ja korvaamaan kaikki kantajalle riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon johdosta aiheutuneet kustannukset
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja kaikki asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella riitautetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 25.5.2016 annettu komission päätös C(2016) 3121 final (asia AT.39792 – Teräspuhallus)

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee puolueettomuusvaatimusta, syyttömyysolettamaa ja puolustautumisoikeuksia. Vastaaja on katsonut Pometonin syyllistyneen 2.4.2014 annetussa komission päätöksessä C(2014) 2047 final (sovintopäätös), jonka kohteena olivat Ervin Industries Inc. ja Ervin Amasteel, Winoa SA ja WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG sekä Eisenwerk Würth GmbH (jäljempänä osapuolet), tiettyyn menettelyyn ja tehnyt riidanalaisen päätöksen kykenemättä arvioimaan selkeästi ja ennakkoluulottomasti Pometonin asemaa ja sen puolustukseen esittämiä lausumia.
 - Sovintopäätöksessä – eli siis ennen kuin Pometonille oli annettu mahdollisuus puolustautua – komissio on nimenomaisesti katsonut kantajan syyllistyneen menettelyyn, johon muiden osapuolten oli katsottu syyllistyneen, ja näiden oli kyseisessä päätöksessä kyseisen menettelyn vuoksi katsottu rikkoneen SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa. Tämä on tietenkin vaikuttanut komission kykyyn arvioida asiaa kantajan osalta puolueettomasti.
- 2) Toinen kanneperuste koskee SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomista ja virheellistä soveltamista, perustelujen puutteellisuutta ja ristiriitaisuutta, puolustautumisoikeuksien ja näyttötaakkaa koskevien periaatteiden loukkaamista. Vastaaja on katsonut näytön puuttuessa kantajan olleen mukana päätöksessä väitetyssä järjestelyssä, johon tämä ei kuitenkaan todellisuudessa ole osallistunut.
 - Komissio on perustanut kantansa tukeutumalla ylimalkaisesti, ristiriitaisesti ja tulkinnanvaraisiin seikkoihin, jotka eivät riitä näytöksi Pometonin osallisuudesta kyseiseen rikkomiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste koskee SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomista ja virheellistä soveltamista, arvioinnissa tapahtuneita virheitä, tutkinnan puutteellisuutta ja ilmeistä epäjohtonmukaisuutta. Vastaaja on katsonut, että Pometonin oli pyrkinyt menettelyllään kilpailun rajoittamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste koskee SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomista ja virheellistä soveltamista, arvioinnissa tapahtuneita virheitä, tutkinnan puutteellisuutta, näyttötaakkaa koskevien periaatteiden loukkaamista sen osalta, kuinka kauan kantajan on katsottu osallistuneen väitettyyn rikkomiseen, ja tämän johdosta asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdan, 25 artiklan 1 kohdan ja 25 artiklan 5 kohdan rikkomista ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista. Komissio on määrännyt kantajalle rahamääräisen seuraamuksen vanhentumisesta huolimatta.
 - Päivä, jolloin sen rikkomisen on katsottu päättyneen, johon Pometonin on riidanalaisessa päätöksessä väitetty syyllistyneen, ei kantajan mukaan voi olla komission ilmoittama päivä vaan korkeintaan huomattavasti aikaisempi päivä, minkä vuoksi komission sakonmääräamisvalta pitäisi katsoa vanhentuneeksi.
- 5) Viides kanneperuste koskee perustelujen täydellistä puuttumista, suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennassa noudatettavien suuntaviivojen 37 artiklassa tarkoitetun perusmäärän muuttamisen osalta.
 - Komissio on soveltanut sakkojen laskennassa noudatettavien suuntaviivojen 37 artiklaa ilmeisen syrjivästi soveltamalla Pometonin osalta alennusprosenttia, joka on selvästi pienempi kuin muiden osapuolten osalta sovellettu alennusprosentti.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1)